

Voorzitter van bestuur Aequor Erris van Ginkel: ‘Onderwijs voor bedrijfsleven soms heel complex’

Erris van Ginkel was voorzitter van het Aequor-bestuur in een periode waarin de relatie van het kenniscentrum met de aoc-wereld onder spanning stond. Het grote geschil was de positie van bedrijfsadviseurs. Beide partijen staan bij zijn afscheid weer geheel *‘on speaking terms’*. Alle reden, zo vindt hij, voor een positief verhaal.

“Ik heb altijd veel maatschappelijke betrokkenheid gevoeld en ik vind het heel belangrijk dat we in Nederland goede vakmensen krijgen en houden. Als je vraagt naar mijn motivatie, dan zit het daarin: dat we in de toekomst ook goede hoveniers hebben.

Ik kom uit de hovenierswereld. Ons bedrijf, de Ginkel Groep, is een van de oudste in Nederland. We bestaan 105 jaar en we zijn koninklijk geworden. Dat heeft te maken met status van het bedrijf (landelijk werkend en honderd jaar oud). Daar zijn we trots op.

Ik ben de derde generatie en ik heb er zo’n vijftig jaar leiding gegeven. Nu is mijn zoon Wim directeur. Het bedrijf is onder zijn leiding verder gegroeid. Het is nu een familiebedrijf met 180 medewerkers en vijf vestigingen verspreid over het land.”

Sanitaire stop

“In de periode dat ik directeur was, ben ik bestuurlijk betrokken geraakt bij de brancheorganisatie, nu de VHG. Dat was eind jaren 70. Ik ben in 1989 voorzitter

geworden en tien jaar voorzitter geweest. Bij de VHG maakten we de ontwikkeling van het onderwijs mee. Maar ik moet eerlijk zeggen, in de hovenierswereld was van alles te doen en als op vergaderingen het onderwijs aan de orde kwam, had iedereen behoefte aan een sanitaire stop. Jan Batenburg, onze vooruitgeschoven post in het onderwijs, vertelde iedere keer verhalen over veranderingen in dat onderwijs waar bijna niemand iets van begreep.

Dat was een groot probleem in het onderwijs, en ik vind dat we daar nog niet helemaal vrij van zijn, dat eigenlijk de gebruikers van het onderwijs niet snappen wat er aan de hand is. Dat is wel een punt; daar wil ik graag iets over zeggen. Ik durf met u aan te gaan dat als u tien hoveniers belt met de vraag wat er aan de hand is in het onderwijs, het niemand u uit kan leggen. Een hele slechte zaak. Voor mij was het ook best lastig om uit te leggen wat Aequor was en wat een kenniscentrum doet.

Maar wat de organisatie betreft, daar kan ik heel positief over zijn. En ik moet zeggen dat het ook voor de aanwezige ondernemers een openbaring was toen Aequor die prijs kreeg (de Ondernemersprijs 2007 van de gemeente Ede) en Richard (Schout, directievoorzitter) de kans greep op de Bühne om te vertellen wat Aequor allemaal doet. Aequor is vanaf dat moment een bekend bedrijf in Ede. Ik denk wel dat Aequor er wat aan kan doen dat dit landelijk ook beter wordt.”

Gezicht

“Dat is ook belangrijk voor de bedrijfsadviseurs. Die moeten naar mijn gevoel nog meer erkenning krijgen. Ik heb wel gezegd: ze moeten de ogen en oren van Aequor worden, maar die kans moeten

we ze geven en ze moeten zelf die kans ook nemen. En het bedrijfsleven moet weten waarvoor ze Aequor kunnen aanspreken.

Ik ben dan ook best blij met de regio-insteek. Bedrijfsadviseurs hoeven niet allemaal bloemist of hovenier te zijn. Ik vind dit voor Aequor een grote stap vooruit. Ik weet wel dat er wat weerstand is, zoals bij elk veranderproces. Maar ik geloof dat dit de weg is waarop Aequor bekend kan worden bij het totale agrarische bedrijfsleven.

Dat bedrijfsleven, en zeker nu in het duale leren haar rol groter wordt, heeft ook hulp nodig. Bedrijfsadviseurs moeten er een gezicht krijgen, en bij een regionale aanpak kan dat veel beter. Ze moeten zich zo presenteren dat ze gebeld worden, dat ze gezien worden als vertrouwenspersonen. Niet voor vaktechnische problemen, maar wel als het gaat om hoe mensen opgeleid worden voor de arbeidsmarkt. Daar moet Aequor de specialisten voor leveren.

“Het bedrijfsleven moet weten waarop ze Aequor kunnen aanspreken.”

De begeleiders van het bedrijfsleven; facilitair naar dat bedrijfsleven en het onderwijs.

Als ik het morgen zou kunnen worden – ik ben te oud – zou ik het bedrijfsadviseurschap zeker een interessante baan vinden. Dan kan ik ook best met een boer of een manegehouder praten en hen adviseren over het leren binnen het bedrijf.

Ik denk dat er nu met scholen verder gesproken moet worden over criteria voor

Erris van Ginkel

Geboren 19 december 1935 in Veenendaal. Opleiding: mulo en dagcursussen (bloemisterij, hoveniers en bloemsierkunst). Hij gaf leiding in de bloemenwinkel, onderdeel van het familiebedrijf, en aan de hovenierstak van het bedrijf. Het bedrijf kenmerkte zich door een protestants-christelijke cultuur, vroeger bepalender dan nu. Hij was voorzitter van brancheorganisatie VHG en van de ELCA, koepelorganisatie van Europese groenvoorzieners. Bij zijn aantreden als voorzitter van de VHG, in 1989, werd zoon Wim belast met dagelijkse leiding en kon Van Ginkel prioriteit aan de brancheorganisatie geven. In het Aequor-bestuur zit hij sinds 1997, waarvan zeven jaar als voorzitter, tot 1 januari 2008.

leerbedrijven. Dat ze zich ook medeverantwoordelijk voelen voor de kwaliteit van die leerbedrijven. Dat kunnen ze samen met Aequor prima doen. Die samenwerking kan veel intensiever. Dat Aequor, aoc's en AOC Raad nu weer *on speaking terms* zijn, geeft daarvoor alle mogelijkheden.”

Power

“Daarbij draait het om goed onderwijs voor optimale kansen op de arbeidsmarkt. Jonge mensen willen liefst naar een bedrijf met mogelijkheden. Het leuke van het brede onderwijs is dan dat mensen intern kunnen switchen. Van de ene naar de andere afdeling, van uitvoering naar administratie; zoals je ook bij de Ginkel Groep ziet. Bovendien, als je

“Ik ben blij dat onderwijsmensen er nu weer zijn en positiefkritisch deelnemen.”

over perspectief voor jonge mensen praat, dan moet je ook kijken naar wat ze kunnen doen als ze veertig of vijftig zijn. Kan je als bedrijf mensen dan nog steeds wat bieden? Ook om die reden ben ik tegen een sectorale hokjesgeest. Aequor is een eenheid geworden. Dat gevoel heb ik en daar heb ik respect voor. Heel wat onderwijsinstellingen en kenniscentra kunnen jaloers zijn op hoe Aequor zijn zaakjes voor elkaar heeft. Dat is toch het beleid geweest van de directie, de lijn van Richard (Schout) en de inzet van de medewerkers. Het aardige is dat mensen die nu het bestuur binnengekomen zijn vanuit het onderwijs, en ervaring hebben om grote dingen te beheren, mensen zoals Roel Schilt en Herman Laros, hun waardering daarvoor uitspreken. Dat geeft vertrouwen voor de toekomst. Aequor is bovendien een hele sociale werkgever. Ik vind het wel leuk om te melden als voorzitter dat ik iets overdraag waar *power* in zit. Economisch en financieel zit het goed, en als ze blijven inspelen op de gedachten in het veld, zie ik alle perspectief. Waarbij dan wel, zoals ik al gezegd heb, meer gewerkt wordt aan wat Aequor kan betekenen.

Het ministerie begint dat ook te zien. Voorheen konden ze ons daar tegen elkaar uitspelen, maar dat is nu wel anders. Ik heb Roel Schilt er horen zeggen: ‘als ik straks voorzitter ben van Aequor, dan kom je me tegen als voorzitter van Aequor en niet als aoc-directeur’. Dat vind ik flink, en het geeft ook aan dat we er met de aoc's samen goed uitgekomen zijn. Als ik nu terugkijk, dan zijn dat allemaal dingen die opvallen. Aequor is bovendien een sociaal bedrijf met goede voorzieningen voor de mensen en de inspraak is er heel erg goed.”

Blok

“Mijn zicht op het groene onderwijs? Nou, brancheverenigingen zoals VHG spraken behalve over de cao over dat onderwijs. In de jaren 70 werd het onderwijs steeds ingewikkelder. Op vergaderingen werden dan dagcursussen ongeveer heilig verklaard, maar het mbo, dat was niks. Dat vond ik onzin, want kijk naar Frederiksoord of Nijmegen. Goede opleidingen, waar ik zelf hele goede mensen vandaan heb gehaald. Ze moesten zich dan overigens nog wel waar maken in het bedrijf. Dat bedrijf, de Ginkel groep, is niet gebonden aan een zuil; het is een bedrijf om te werken. Maar ik heb wel een politieke mening, en die draag ik ook uit. Ik ben lid van het CDA. Politieke kleur vind ik ook belangrijk. Ik zal je vertellen: toen ik het eerste gesprek had als voorzitter van het bestuur met de Aequor-directie – ik kende ze nog niet zo goed – heb ik ze gevraagd welke politieke richting ze hadden. Dat leek me ietsje gemakkelijker, dan weet ik een beetje hoe ik met ze kan werken. Ook in de verhoudingen naar het ministerie kan het een rol spelen. En de vakbonden? Als voorzitter van de brancheorganisatie heb ik met de vakbonden loononderhandelingen gevoerd, maar in het Aequor-bestuur merk ik dat we met de vakbondsmensen gezamenlijk praten over hoe we het beste goede mensen kunnen opleiden. Dat vind ik leuk. Men moet ook niet denken dat in het bestuur van Aequor dingen voor de branches geregeld worden, absoluut niet. We zijn echt bezig met de opleiding van mensen; met werknemers, werk-

gevers en onderwijsvertegenwoordigers. Dat ging zoals bekend soms moeizaam. Met alle waardering die ik had voor de mensen, ik vond het als voorzitter geen goede opstelling dat de onderwijsmensen voor elke vergadering vooraf afspraken, alle punten doornamen en zich dan als één blok presenteerden. Dat was een hele lastige manier van vergaderen. Ik heb dat ook wel gezegd. Maar de vergaderingen zijn verder altijd in een consensus sfeer verlopen. Er zijn nooit stemmingen geweest. En ik ben blij dat onderwijsmensen er nu weer zijn en positiefkritisch deelnemen.”

Schrikreactie

“In mijn eerste gesprek met de directie vroeg ik de directie, Jan Gravemaker en Richard Schout, wat het grootste probleem was. Dat was dat de leerbedrijven niet goed bediend konden worden omdat een deel van de bedrijfsadviseurs bij de scholen zat. Die adviseurs zaten in een onmogelijke situatie met hun verschillende verantwoordelijkheden en dubbele aansturing. Dat moest in elk geval opgelost worden. Dat is nu gebeurd, na overeenstemming daarover twee jaar geleden in Berlijn. Er was even een schrikreactie toen ik terugkwam van de *Grüne Woche* daar, maar er moest gewoon wat en ik denk dat het de basis is geweest om toch weer bij elkaar te komen. Ik ben daar tevreden over. En gelukkig hoor je er nu niemand meer over. De bedrijfsadviseurs die ik nu bij Aequor tegenkom, hoor ik ook zeggen: prima, dit had eigenlijk wel eerder gemoeten. Ik ben nog niet zover, maar ik moet nu wat afstand nemen. Dat valt niet mee. Ik kom ook af en toe nog in de zaak en ik lees de vakbladen. Ik heb afgesproken dat als ik de bandjes niet meer openmaak, dan zegt mijn vrouw ze op. Nee, ik heb geen plannen om te gaan golven of zo, maar in de kerstvakantie heb ik een paar boeken van Henning Mankel gelezen.” □